

ЩО ТАКЕ НАТО?

Наша веб-сторінка:
www.nato.int

Організація Північноатлантичного договору є однією з провідних міжнародних організацій у світі. Це військово-політичний альянс, що об'єднує 32 країни-члена з Європи і Північної Америки, які співпрацюють у галузі безпеки й оборони.

Таким чином, НАТО становить унікальний трансатлантичний зв'язок між двома континентами для забезпечення політичного і безпекового співробітництва.

ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ

У світі, що швидко змінюється, ми прагнемо жити у вільних і демократичних суспільствах, де ми відчуваємося у безпеці. Безпека в усіх сферах повсякденного життя є запорукою суспільного добробуту.

РОЗВИТОК ПАРТНЕРСЬКИХ ВІДНОСИН

Налагодження діалогу і співпраці має вирішальне значення для розвитку відносин мирного співіснування і поліпшення взаєморозуміння на міжнародному рівні.

Завдяки НАТО країни – члени і держави-партнери мають унікальну можливість проводити консультації з політичних питань і питань безпеки з метою зміцнення довіри, щоб, врешті-решт, сприяти запобіганню конфліктам.

У рамках ініціатив практичного співробітництва і багатосторонніх проектів країни спільними зусиллями розв'язують проблеми безпеки, що виникають.

ПРОТИСТОЯННЯ НОВІТНІМ ЗАГРОЗАМ

У міру того, як змінюється характер загроз, мають також змінюватися методи підтримання миру. НАТО здійснює адаптацію свого оборонного потенціалу відповідно до сучасних загроз. Альянс реформує свої збройні сили і виробляє багатосторонні підходи з таких питань, як боротьба з тероризмом, кіберпростір, космос, гібридні й інші загрози безпеці, як, наприклад, зловмисне застосування новітніх технологій.

СПРИЯННЯ МИРУ І СТАБІЛЬНОСТІ

Для того, щоб на євроатлантичному просторі панувала стабільність, наші партнери мають бути сильними і незалежними.

Важливо стабілізувати ті регіони, де напруженість становить виклик безпеці. Ось чому НАТО відіграє активну роль у запровадженні операцій із врегулювання криз спільно з іншими міжнародними організаціями.

ЧИМ ОПІКУЄТЬСЯ НАТО?

НАТО віддана завданню із захисту своїх держав – членів із використанням політичних і військових засобів. НАТО також заохочує консультації і співпрацю з державами, які не є членами Альянсу, з широкого кола питань, пов'язаних з безпекою, таких як оборонна реформа і миротворча діяльність.

Завдяки проведенню обговорень і запровадженню ініціатив партнерства НАТО допомагає запобігати конфліктам на теренах держав – членів та поза їх межами.

НАТО сприяє поширенню демократичних цінностей і неухильно дотримується принципу

мирного врегулювання суперечок. У разі поразки дипломатичних зусиль, НАТО має належний військовий потенціал для запровадження операцій із врегулювання криз і миротворчих місій власними силами або у співпраці з іншими державами й міжнародними організаціями.

В НАТО також є так званий «третій вимір», що охоплює заходи у галузі готовності цивільного суспільства, спрямовані на надання допомоги країнам – членам і державам-партнерам у подоланні наслідків катастроф, а також зусилля, націлені на розвиток наукової співпраці і співпраці у галузі захисту довкілля.

ЯК ФУНКЦІОНУЄ НАТО?

Усі держави – члени Альянсу мають постійне представництво у політичній штаб-квартирі НАТО в Брюсселі на чолі з послом, який виступає від імені уряду своєї країни під час проведення консультацій і у процесі ухвалення рішень.

Найвищим органом, що ухвалює рішення в Альянсі, є Північноатлантична рада, яка засідає на різних рівнях під головуванням Генерального секретаря НАТО, роль якого полягає у сприянні досягненню згоди з ключових питань між державами – членами Альянсу.

Усі рішення в НАТО ухвалюються за принципом консенсусу. Отже, «рішення НАТО» є вираженням колективної волі усіх без винятку членів організації.

НАТО має дуже маленькі за чисельністю власні збройні сили. Коли Північноатлантичний альянс ухвалює рішення про проведення військової операції, держави – члени виділяють війська на добровільній основі. Після завершення місії підрозділи повертаються до своїх країн.

Координацією і проведенням цих операцій опікується військово-командна структура, до складу якої входять військові штаби і бази, розташовані на території різних держав – членів.

Щоденна діяльність НАТО, цивільні й військові структури, а також програми інвестицій у безпеку фінансуються за рахунок спільних бюджетів, внески до яких роблять уряди усіх держав – членів відповідно до узгодженої формули розподілу витрат.

КРАЇНИ-ЧЛЕНИ І ДЕРЖАВИ-ПАРТНЕРИ

Підписання Північноатлантичного договору 4 квітня 1949 року

КРАЇНИ-ЧЛЕНИ (+ ДАТА ВСТУПУ)

Албанія - 2009	Північна Македонія - 2020
Бельгія - 1949	Польща - 1999
Болгарія - 2004	Португалія - 1949
Греція - 1952	Румунія - 2004
Данія - 1949	Словаччина - 2004
Естонія - 2004	Словенія - 2004
Ісландія - 1949	Сполучене Королівство - 1949
Іспанія - 1982	Сполучені Штати Америки - 1949
Італія - 1949	Туреччина - 1952
Канада - 1949	Угорщина - 1999
Латвія - 2004	Фінляндія - 2023
Литва - 2004	Франція - 1949
Люксембург - 1949	Хорватія - 2009
Нідерланди - 1949	Чехія - 1999
Німеччина - 1955	Чорногорія - 2017
Норвегія - 1949	Швеція - 2024

ДЕРЖАВИ-УЧАСНИЦІ ПРОГРАМИ «ПАРТНЕРСТВО ЗАРАДИ МИРУ»

Австрія	Мальта
Азербайджан	Республіка Молдова
Білорусь*	Росія*
Боснія і Герцеговина	Сербія
Вірменія	Таджикистан
Грузія	Туркменістан
Ірландія	Узбекистан
Казахстан	Україна
Киргизька Республіка	Швейцарія

ДЕРЖАВИ-УЧАСНИЦІ СЕРЕДЗЕМНОМОРЬСЬКОГО ДІАЛОГУ (СД)

Алжир	Мавританія
Єгипет	Марокко
Ізраїль	Туніс
Йорданія	

ДЕРЖАВИ-УЧАСНИЦІ СТАМБУЛЬСЬКОЇ ІНІЦІАТИВИ СПІВПРАЦІ

Бахрейн
Катар
Кувейт
Об'єднані Арабські Емірати

ПАРТНЕРИ В УСЬОМУ СВІТІ

Австралія
Афганістан*
Ірак
Колумбія
Монголія
Нова Зеландія
Пакистан
Республіка Корея
Японія

* Партнерські відносини з Афганістаном, Білоруссю і Росією нині призупинено згідно з рішеннями Північноатлантичної ради з огляду на ситуацію у галузі безпеки.